

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS NEGALIOS PAGRINDU NUSTATANT SPECIALIUOSIUS POREIKIUS TYRIMO

2019 m. birželio 20 d. Nr. (19)SN-92)SP-79

Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) 2019 m. balandžio 17 d. gautas pareiškėjos L. N.¹ (toliau – Pareiškėja) skundas dėl galimo diskriminavimo negalios pagrindu. Pareiškėja nurodo, kad Pareiškėja – negalią turinčio nepilnamečio asmens (15 metų) mama. Pareiškėjos sūnui, dėl I tipo cukrinio diabeto (diagnozės kodas E10.65), nustatytas vidutinis neįgalumo lygis. Papildomai nurodoma, kad šis sveikatos sutrikimas „blogai kontroliuojamas“. Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – NDNT) Pareiškėją informavo, jog dėl jos sūnui nustatytos diagnozės nuolatinės slaugos ar nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis nenustatomas ir su tuo susijusi išmoka nėra skiriama. Pareiškėja nurodo, jog dar 2018 metais negalią turintiems nepilnamečiams asmenims (dėl sirgimo I tipo cukriniu diabetu) išmoka buvo mokama. Pareiškėjo teigimu, nuo 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojęs Aprašas diskriminuoja dėl cukrinio diabeto negalią turinčius nepilnamečius asmenis, kadangi jiems būtina priežiūros (pagalbos) kompensacija nėra skiriama.

Tarnybos prašymu, 2019 m. gegužės 7 d. Pareiškėja pateikė papildomus dokumentus, pagrindžiančius jos skunde išdėstytas aplinkybes.

Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierė Agneta Skardžiuvienė (toliau – lygių galimybių kontrolierė), vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 2 dalimi, 2019 m. gegužės 8 d. raštu Nr. (18)SN-92)S-342 kreipėsi į Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministeriją bei Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministeriją, prašydama pateikti informaciją ir atsakyti į klausimus ar vadovaujantis Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2018 m. gruodžio 27 d. įsakymu Nr. A1-765/V-1530 patvirtintame Specialiojo nuolatinės slaugos, specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos), specialiojo lengvojo automobilio įsigijimo ir jo techninio pritaikymo išlaidų

¹ Pareiškėjos vardas ir pavardė Tarnybai žinomi.

kompensacijos poreikių nustatymo tvarkos apraše (toliau – Aprašas) yra numatyta galimybė negalia dėl sirgimo I tipo cukriniu diabetu (blogai kontroliuojamu) nepilnamečiams asmenims nustatyti nuolatinės slaugos ar nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikį. Jei ne, paprašyta nurodyti, kuo vadovaujantis grindžiamas tokios galimybės nebuvimas; ar I tipo cukriniu diabetu (blogai kontroliuojamu) sergančių nepilnamečių asmenų tėvams (globėjams) yra skiriama valstybės finansinė ar kitokia parama (pagalba).

Taip pat paprašyta pateikti kitą su tyrimo esme susijusią reikšmingą informaciją bei įrodymus.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė:

2019 m. gegužės 27 d. Tarnyboje gautas 2019 m. gegužės 24 d. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos raštas Nr. (25.3-31)SD-2753 „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – raštas), kuriame pateikiamas su Sveikatos apsaugos ministerija suderintas atsakymas dėl Pareiškėjo skundo esmės. Rašte nurodoma, jog įgyvendinant Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 20¹ str. 12 dalį, kuria socialinės apsaugos ir darbo ministrui ir sveikatos apsaugos ministrui pavesta nustatyti Specialiojo nuolatinės slaugos, specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos), specialiojo lengvojo automobilio įsigijimo ir jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikių nustatymo kriterijus ir tvarką, buvo parengtas Specialiojo nuolatinės slaugos, specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos), specialiojo lengvojo automobilio įsigijimo ir jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikių nustatymo tvarkos aprašo projektas (toliau – Projektas), kurį 2018 m. spalio 9 d. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos išsiuntė derinti suinteresuotoms institucijoms, prašydama Neįgaliųjų reikalų departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos jį išnagrinėti kartu su neįgaliųjų nevyriausybinėmis organizacijomis ir pateikti pasiūlymus dėl Projekto tobulinimo. Pasiūlymų papildyti Projektą būklėmis, kurioms esant diagnozuotas cukrinis diabetas, nebuvo gauta.

Raštu informuojama, kad siekiant objektyviai įvertinti dėl asmens įgimtų ar įgytų ilgalaikių sveikatos sutrikimų atsiradusį specialiosios pagalbos poreikį ir papildyti Aprašą asmens sveikatos būklėmis (ypatingą dėmesį skiriant vaikams, sergantiems cukriniu diabetu ir kitomis ligomis), kurios apriboja asmens savarankiškumą, galimybes orientuotis, judėti, ir kuriems reikalinga nuolatinė slauga ar nuolatinė priežiūra (pagalba), Socialinės apsaugos ir darbo ministerija parengė Aprašo pakeitimo projektą, jį suderino su Sveikatos apsaugos ministerija, Neįgaliųjų nevyriausybinėmis organizacijomis, NDNT organizuotame pasitarime. Atsižvelgiant į visų suinteresuotų šalių pasitarime priimtus sprendimus Aprašo 1 priede nustatytas Bazinio funkcionavimo lygmens kriterijų sąrašas

papildytas kriterijumi „Vaikas iki 14 metų amžiaus, kai nustatytas cukrinis diabetas arba labili ligos eiga vyresniam nei 14 metų (pateikta gydytojo specialisto išvada)“, kuriuo vadovaujantis bus vertinami vaikų, I tipo cukriniu diabetu, specialieji poreikiai. Parengtas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymas „Dėl Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2018 m. gruodžio 27 d. įsakymo Nr. A1-765/V-1530 „Dėl Specialiojo nuolatinės slaugos, specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos), specialiojo lengvojo automobilio įsigijimo ir jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikių nustatymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ šiuo metu yra pasirašomas ministru.

Rašte taip pat pažymima, jog iki 2018 m. gruodžio 31 d. galiojusiame Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatyme (toliau – Įstatymas) buvo nustatyta, kad vaikams, kuriems buvo nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis, tikslinės kompensacijos buvo skiriamos netaikant jiems reikalavimo nustatyti specialųjį nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikį. Slaugos išlaidų tikslinė kompensacija buvo skiriama ir mokama tik nustačius specialųjį nuolatinės slaugos poreikį.

2019 m. sausio 1 d. įsigaliojusiame Įstatymo pakeitimo įstatyme slaugos ir priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinės kompensacijos mokamos, kai NDNT nustato pirmojo lygio arba antrojo lygio specialųjį nuolatinės slaugos poreikį, arba pirmojo lygio arba antrojo lygio specialųjį nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikį (toliau kartu – Specialieji poreikiai).

Įgyvendinant Neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 2 straipsnio 11 dalyje nustatytą specialiojo poreikio tenkinimo priemonių tikslą (jas gaunančiam neįgaliajam užtikrinti lygias ugdymo, profesines, socialines bei visaverčio integravimosi į visuomenę galimybes) ir gauti tikslinę kompensaciją – turi būti nustatytas atitinkamas specialusis poreikis. Tikslinių kompensacijų skyrimas ir mokėjimas yra neatsiejamas nuo specialiųjų poreikių nustatymo ir tenkinimo bei atitinka tikslinių kompensacijų prasmę ir tikslą.

Įsigaliojus šiuo metu pasirašomam Aprašo pakeitimui, vaikai, sergantys I tipo cukriniu diabetu, bus vertinami Apraše nustatyta tvarka, t. y. NDNT, gavusi asmens prašymą dėl specialiųjų poreikių nustatymo bei kitus reikalingus dokumentus specialiesiems poreikiams nustatyti, kompleksiskai įvertins asmenį gydančio gydytojo pateiktą informaciją apie jo sveikatos būklę, tai yra medicininius kriterijus, ir asmens veiklos ir gebėjimo dalyvauti kriterijus, pildant Asmens veiklos ir gebėjimo dalyvauti klausimyną, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2005 m. kovo 23 d. įsakymu Nr. V-188/A1-84/ISAK-487 „Dėl neįgalumo lygio nustatymo kriterijų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ pagal vertinamojo amžių, ir priims sprendimą dėl specialiųjų poreikių nustatymo.

Atsižvelgiant į nustatytą specialųjį poreikį, asmeniui bus mokama slaugos išlaidų tikslinė kompensacija (nuo 216,6 Eur iki 296,4 Eur) ar priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinė kompensacija (nuo 68,4 Eur iki 125,4 Eur). Taip pat, vaikai, kuriems nustatytas sunkus, vidutinis ar lengvas neįgalumo lygis turi teisę gauti šalpos neįgalumo pensiją (lengvas neįgalumo lygis – 132 Eur, vidutinis neįgalumo lygis – 198 Eur, ir sunkus neįgalumo lygis – 264 Eur).

Taip pat pažymima, kad nepakankamai lėšų pragyvenimui turinčioms šeimoms bei vieniems gyvenantiems asmenims, kurių darbo, socialinio draudimo ir kitos pajamos dėl objektyvių, nuo jų nepriklausančių priežasčių yra nepakankamos, skiriamos socialinės pašalpos bei teikiamos kompensacijos už būsto šildymą, karštą ir geriamąjį vandenį (toliau – piniginė socialinė parama).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymu (toliau – Įstatymas), piniginė socialinė parama teikiama įvertinus nepasiturinčių gyventojų nuosavybės teise turimą turtą ir gaunamas pajamas, kai suaugę šeimos nariai yra išnaudoję visas teisėtas pajamų gavimo galimybes. Piniginė socialinė parama teikiama dirbantiems, besimokantiems ar studijuojantiems mokiniais ir studentams, pensininkams, neįgaliesiems, asmenims, auginantiems mažamečius vaikus, asmenims, ieškantiems darbo per Užimtumo tarnybą, nėščioms moterims ir kt., kai šeimos nariai arba vienas gyvenantis asmuo atitinka bent vieną šio Įstatymo sąlygą paramai gauti. Šio Įstatymo paskirtis teikti paramą visiems nepasiturintiems gyventojams, nepriklausomai nuo to, kokiai socialinei grupei jie priklauso.

Piniginės socialinės paramos teikimas perduotas savarankiškai savivaldybių funkcijai, siekiant didinti piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams tikslingumą ir veiksmingumą bei teikiant paramą tiems asmenims, kuriems jos labiausiai reikia. Vadovaujantis šio Įstatymo nustatytu teisiniu reguliavimu, nepriteklių patiriantiems gyventojams gali būti skiriama papildoma socialinė parama, t. y. savivaldybės turi teisę skirti ne tik vienkartinę pašalpą, bet ir tikslinę, periodinę, sąlyginę pašalpas, apmokėti skolą už būstą, kompensuoti išlaidas už didesnę karšto ir geriamojo vandens kiekį ir kt. Be to, nepanaudotos savivaldybių biudžetų lėšos piniginei socialinei paramai skaičiuoti ir mokėti, atsižvelgiant į poreikį, pirmiausia naudojamos kitai socialinei paramai finansuoti savivaldybės tarybos nustatyta tvarka. Šios lėšos gali būti naudojamos papildomai socialinei paramai teikti ypatingai pažeidžiamoms gyventojų grupėms tais atvejais, kai parama pagal nustatytus teisės aktus nepriklauso arba yra nepakankama. Nuo 2018 metų nepanaudotos savivaldybių biudžetų lėšos piniginei socialinei paramai skaičiuoti ir mokėti savivaldybės tarybos nustatyta tvarka gali būti naudojamos tik socialinės apsaugos sritims finansuoti, tarp kurių – šeimoje ir bendruomenėje, neįgaliesiems, senyvo amžiaus asmenims ir jų šeimoms plėtoti; finansinei paramai, skirtai skurdui ir socialinei atskirčiai mažinti ir kt.

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar Aprašas, pagal kurio nuostatas dėl I tipo cukrinio diabeto (diagnozės kodas E10.65) negalią turintiems nepilnamečiams asmenims nėra nustatomi specialieji poreikiai bei nėra skiriama tikslinė kompensacija, nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatų, pagal kurias, valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos pagal kompetenciją privalo užtikrinti, kad visuose teisės aktuose būtų įtvirtintos lygios teisės ir galimybės nepaisant *inter alia* negalios.

Jungtinių Tautų bei Europos Sąjungos, taip pat nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija reiškia teisių sumažinimą, suvaržymą ar atėmimą tam tikrai kategorijai žmonių dėl kokių nors asmens požymių. Diskriminacija suvokiama kaip asmenų lygybės principo pažeidimas, kai asmeniui ar asmenų grupei yra sukuriamos mažiau palankios sąlygos, taikomi skirtumai, išimtys, apribojimai ar teikiamas pranašumas, lyginant su kitais asmenimis, esančiais toje pačioje ar tokioje pačioje situacijoje.

Remiantis Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 9 dalimi, tiesioginė diskriminacija – tai elgesys su asmeniu, kai lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu jam taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui. Pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 5 dalies nuostatas, netiesioginė diskriminacija apibūdinama kaip veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie formaliai yra vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, nebent ši veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Pagal Lygių galimybių įstatyme įtvirtintą diskriminacijos sąvoką, tiriant diskriminacijos fakto buvimą ar nebuvimą siekiama nustatyti, ar tam tikras elgesys, teisės norma, praktika galėtų tam tikrą asmenį dėl tam tikro asmens tapatybės požymio, t. y., aptariamam atveju – dėl negalios, priversti atsidurti mažiau palankioje padėtyje nei kitas asmuo, neturintis šio požymio.

Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnyje įtvirtinta įrodinėjimo pareigos paskirstymo tvarka nagrinėjant lygių galimybių principo pažeidimo atvejus, t. y., teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių, juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių skundus,

pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (toliau – Konvencija), kurios dalyvė yra Lietuva, 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog valstybės, šios Konvencijos šalys, užtikrina, kad prieš įstatymą visi asmenys lygūs ir lygūs pagal įstatymą, taip pat turi teisę į lygiavertę įstatymo apsaugą ir teisę vienodai naudotis įstatymo teikiamomis galimybėmis be jokio diskriminavimo. Valstybės, šios Konvencijos šalys, draudžia bet kokią diskriminavimą dėl neįgalumo ir garantuoja neįgaliesiems vienodą ir veiksmingą teisinę apsaugą nuo diskriminavimo dėl bet kokios priežasties (Konvencijos 5 straipsnio 2 dalis).

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas pamatinis asmenų lygybės principas. Konstitucijos 29 straipsnyje skelbiama, jog įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs; žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų. Aiškindamas Konstitucijos 29 straipsnio nuostatas, Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas, kurio turi būti laikomasi ir leidžiant įstatymus, ir juos taikant, ir vykdant teisingumą, įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas reiškia žmogaus prigimtine teisę būti traktuojamam vienodai su kitais, įtvirtina formalią visų asmenų lygybę, taip pat kad asmenys negali būti diskriminuojami arba kad jiems negali būti teikiama privilegijų (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas).

Konstitucinis Teismas 2004 m. gruodžio 13 d. nutarime taip pat konstatavo, kad konstitucinis asmenų lygybės principas nepaneigia pačios galimybės skirtingai traktuoti žmones atsižvelgiant į jų statusą ar padėtį (Konstitucinio Teismo 2003 m. gruodžio 30 d. nutarimas).

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjos nepilnamečiam sūnui, kuriam dėl I tipo cukrinio diabeto (diagnozės kodas E10.65) nustatytas vidutinis neįgalumo lygis nebuvo nustatyti specialieji poreikiai bei su tuo susijusi tikslinė kompensacija. Socialinės apsaugos ir darbo ministerija bei Sveikatos apsaugos ministerija paaiškino, jog pagal Specialiojo nuolatinės slaugos, specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos), specialiojo lengvojo automobilio įsigijimo ir jo techninio pritaikymo išlaidų

kompensacijos poreikių nustatymo tvarkos aprašą, galiojusį nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gegužės 24 d.², diagnozavus cukrinį diabetą specialieji poreikiai nebuvo nustatomi.

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija informavo, jog jau yra parengusi Aprašo pakeitimo projektą, kurį suderino su Sveikatos apsaugos ministerija, Neįgaliųjų nevyriausybinėmis organizacijomis, NDNT organizuotame pasitarime. Atsižvelgiant į visų suinteresuotų šalių pasitarime priimtus sprendimus Aprašo 1 priede nustatytas Bazinio funkcionavimo lygmens kriterijų sąrašas papildytas kriterijumi „Vaikas iki 14 metų amžiaus, kai nustatytas cukrinis diabetas arba labili ligos eiga vyresniam nei 14 metų (pateikta gydytojo specialisto išvada)“, kuriuo vadovaujantis bus vertinami vaikų, I tipo cukriniu diabetu, specialieji poreikiai.

Tyrimo metu nustatyta, jog 2019 m. gegužės 23 d. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymu Nr. A1-293/V-611 Aprašas buvo pakeistas. Pagal nuo 2019 m. gegužės 25 d. galiojančio Aprašo 1 priedo „Bazinio funkcionavimo lygmens balų lentelė“ 30² punktą, vaikams iki 14 metų amžiaus, kai nustatytas cukrinis diabetas arba labili ligos eiga vyresniems nei 14 metų (pateikus gydytojo specialisto išvadą), nustatomas 30 balų bazinio funkcionavimo lygmuo. Toks lygmuo prilyginamas pirmojo lygio specialiojo nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikį (Aprašo 16.3.3 punktas). Atsižvelgiant į nustatytą specialųjį poreikį, asmeniui bus skirta priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinė kompensacija (nuo 68,4 Eur iki 125,4 Eur). Taip pat vaikai, kuriems nustatytas vidutinis neįgalumo lygis turi teisę gauti 198 Eur dydžio šalpos neįgalumo pensiją.

Konstatuotina, jog nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gegužės 24 d. galiojęs Aprašas, pagal kurio nuostatas diagnozavus cukrinį diabetą specialieji poreikiai nebuvo nustatomi, pažeidė nepilnamečių asmenų, kuriems vidutinis neįgalumas nustatytas dėl sveikatos būklių diagnozavus cukrinį diabetą, lygias galimybes į valstybės paramą, skiriamą kompensuoti asmens išlaidas, patirtas tenkinant specialiuosius nuolatinės slaugos ar nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikius³.

Atkreiptinas dėmesys, kad Pareiškėjos skundžiamo Aprašo nuostatos, galiojusios nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gegužės 24 d., pagal kurias dėl cukrinio diabeto negalią turintiems nepilnamečiams nebuvo nustatomi specialieji poreikiai ir neskiriama su tuo susijusi tikslinė kompensacija, 2019 m. gegužės 23 d. yra pakeistos, papildant Aprašą būklėmis, diagnozavus cukrinį diabetą.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 29 str. 3 d. 5 punktą, tyrimo metu ar jį atlikęs, lygių galimybių kontrolierius gali nutraukti tyrimą, kai lygias galimybes pažeidžiantis administracinis aktas arba sprendimas pakeičiamas ar panaikinamas.

² Patvirtintas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2018 m. gruodžio 27 d. įsakymu Nr. A1-765/V-1530.

³ Lietuvos Respublikos tikslinių kompensacijų įstatymo 1 str. 2 dalis.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 16 straipsniu, 29 straipsnio 3 dalies 5 punktu,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Nutraukti Pareiškėjos skundo tyrimą, pakeitus lygias galimybes pažeidžiantį administracinį aktą.
2. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją, Sveikatos apsaugos ministeriją bei Socialinės apsaugos ir darbo ministeriją.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Vyriausiajai administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01119 Vilnius) arba apygardos administraciniam teismui.

Lygių galimybių kontrolierė

Agneta Skardžiuvienė